ČITAM, ČITAŠ, ČITAMO

napisala: Sanja Polak

Na obiteljskom sastanku sjedila je cijela moja obitelj: mama, tata, sestra Sara, djed, baka i ja.

Tata je rekao:
– Ivane, vrijeme je da zavoliš čitanje. Pogledaj sve nas. Svi čitamo i uživamo. Samo tebi još čitanje nije priraslo srcu.

Zabezeknuto sam ga gledao. Meni su prirasla srcu:
– igranja s Anom
– trčanja s Markom i Jankom
– skrivanja iza grmova u parku
– nogomet
– rukomet i
– crtanje.

Ali, čitanje – ne.
– Zar baš moram zavoljeti čitanje? – pitao sam cijelu obitelj na okupu.
– Ne moraš, ali mogao bi. Bilo bi ti lakše u školi. – rekla je baka.
– Imao bi bolje ocjene. – rekla je mama.
– Bolje bi govorio i pisao. – rekao je tata.
– Bolje bi objašnjavao riječi kad igramo igru otkrivanja riječi. – rekla je Sara.

Gledao sam ih i odlučio povjerovati u njihove tek izgovorene rečenice.
– U redu. Mogao bih probati zavoljeti čitanje. – pristao sam. – Samo, kako da zavolim čitanje kad ne volim biti sam, a za čitanje je potrebna samoća.
– Čitat ćemo u parovima. – rekao je tata.
– Svaki ćeš dan čitati s nekim od nas. Jedan odlomak teksta netko od nas, jedan odlomak teksta ti.

To mi je zvučalo zabavno. Osim toga bio sam znatiželjan.

Svi su oni mene slušali kako zamuckujem u čitanju kad sam im čitao naglas, a ja se sve dosad nisam sjetio reći im:
– Ajde, sad vi čitajte meni naglas, da čujem kako vi čitate.

Na obiteljskom sastanku napravljen je raspored čitanja. Ponedjeljkom čitam s tatom, utorkom s mamom, srijedom sa sestrom Sarom, četvrtkom s djedom i petkom s bakom.
– A vikendom? – pitao sam.
– Vikendom ćemo čitati svi zajedno. – rekao je tata i nasmijao se.

I tako smo krenuli u zajednička čitanja. U prvom tjednu čitali smo priče iz mape s pričama za čitanje.
S tatom sam čitao na klupi ispod lipe u našem dvorištu.
S mamom sam čitao na trosjedu.
Sa sestrom Sarom čitao sam za njezinim pisaćim stolom.
Djed i ja čitali smo na stolicama pokraj kuhinjskog prozora gdje ima najviše svjetlosti.
S bakom sam čitao tako da je baka sjedila u naslonjaču, a ja pokraj nje na naslonu za ruke.

Najbolje je bilo u subotu u vrijeme zajedničkog čitanja. Sestra Sara umnožila je priču pod naslovom *Tko čita, ne skita* i svima je podijelila. Čitali smo po ulogama. Tata je bio pripovjedač, mama je čitala ono što u priči govori knjižničarka, baka je čitala tekst koji govori mama dječaka. Ja sam čitao tekst dječaka, a djed je čitao tekst koji govori učitelj. Sara je snimala naše čitanje na diktafon i pratila i označavala kad bi tko pogriješio u čitanju.

Bilo nam je baš zabavno.

Svakim danom sve mi je zanimljivije bilo čitanje. Volim čitati u društvu. Volim kad me netko sluša dok ja čitam, volim slušati nekog da čita, volim nastavljati čitati tamo gdje je onaj s kojim čitam stao s čitanjem.

I tako smo cijela moja obitelj i ja čitali iz dana u dan. I osjećao sam kako mi to čitanje prirasta srcu.

A onda, jednog dana, osjetio sam potrebu da sam uzmem knjigu i počnem je čitati prije nego mi se baka priključi. I baš toga dana mislim da sam ušao u čitalačku čaroliju.

To je ono kad uđeš u svijet riječi, rečenica i slika koje one stvaraju u glavi i zaboraviš na sve osim na ono što čitaš.

Čitao sam sâm samcat i baš mi je bilo lijepo.

A onda je moju čitalačku uživanciju prekinuo glasan ulazak Sare u moju sobu.

– Hej! –uzviknula je. Prijavila sam nas na natjecanje u lijepom čitanju.
– Što?! – uzviknuo sam.
– Pa da. Natjecanje se zove *Čitam, čitaš, čitamo*. Provodi se u parovima. Evo, ti i ja ćemo biti par na natjecanju. Dio teksta čitamo svaki sam, a dio teksta zajedno. Baš će nam biti fora. Idemo sad odmah probati.

Sara se bacila k meni na krevet, uzela knjigu i krenuli smo u novi način čitanja. Prvo je čitala ona, onda ja, a onda zajedno.

U taj tren stigla je baka. I ona je željela čitati. A mi smo joj rekli da umjesto čitanja ode u kuhinju ispreći nam palačinke. I objasnili smo joj da imamo čitalački trening.

Eto, tako sam ja zavolio čitanje. Uz čitanje sa svojima u paru i uz čitalačke treninge sa sestrom Sarom za natjecanje *Čitam, čitaš, čitamo*.

Čitanje zbilja može biti jako zabavno.
Provjerite pa mi javite.

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Zašto Ivan na početku priče ne voli čitati?
Možeš odabrati više odgovora.

a) Ima mnogo drugih aktivnosti u kojima više uživa.

b) Čitanje povezuje sa samoćom, a voli biti u društvu.

c) Uopće ne zna čitati.

d) Čitanje mu još nije postalo ugodno i zanimljivo.

2. Članovi obitelji navode različite razloge zbog kojih bi Ivanu čitanje moglo koristiti. Poveži.

baka	bolje bi govorio i pisao
mama	lakše bi mu bilo u školi
tata	bolje bi objašnjavao riječi u igri
Sara	mogao bi imati bolje ocjene

3. Što je obitelj učinila kad je Ivan rekao da ne voli čitati sam?

a) Rekli su mu da se mora naviknuti na samoću.

b) Osmislili su čitanje u paru.

c) Svaki član obitelji uključio se u zajedničko čitanje.

d) Pronašli su način čitanja koji odgovara Ivanu.

4. Usporedi Ivanovo iskustvo sa svojim.
U kojemu načinu čitanja TI najviše uživaš?

a) kad čitam sam/sama u tišini

b) kad čitam s nekim u paru

c) kad netko drugi čita meni

d) kad čitamo po ulogama

e) kad cijeli razred sudjeluje u čitanju

f) još nisam pronašao/pronašla način čitanja koji mi je posebno drag

